

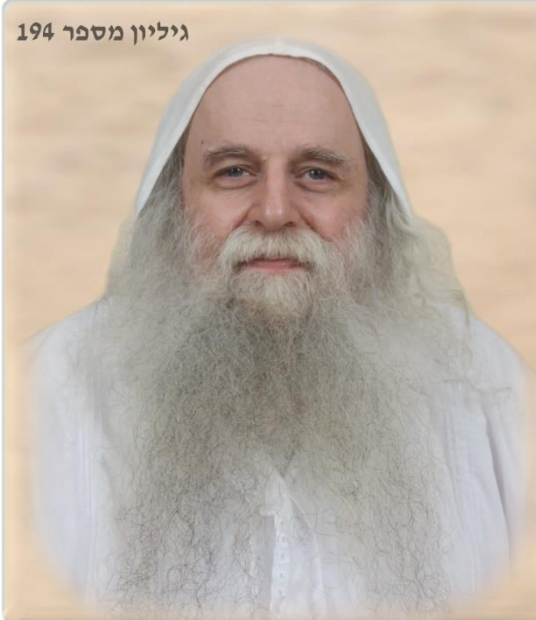


# ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים  
פרשת צו תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002



www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א



סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.  
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

## פרשת צו תשפ"ד – עבודת אש תמיד תוקד על המזבח

אז יש ענין של עסק התורה, ויש ענין של תפילה, ויש ענין של דבקות, ויש ענין של יחודים וכוונות, כוונות ויחודים – להתבונן בשמות הקודש, ליחד את שמות הקודש, למשל שם הוי"ה עם שם אדנות. כל התורה, כל החומש, הכל שמות של ה' יתברך – ראשי תיבות, סופי תיבות, אמצעי תיבות. פלא פלאים. לכן ספר תורה שחסר בו קוצו של יו"ד הוא פסול, כי הכל על פי הסוד. חוץ מהסיפורים והפשט שיש בתוך החומש, יש את הסוד, שזה השמות של ה' יתברך. כל שם יש לו סגולות.

אסור להוציא את שם ה' בפה, אלא כשעוסקים בהתבוננות ה"שְׁוִיָּתִי" רק חושבים, מדמיינים את זה בראש, בדמיון, לא אומרים את זה בפה. אסור להוציא שם לבטלה. שְׁוִיָּתִי ה' לְנֶגְדִי – כפשוטו, להסתכל על אותיות ה', זו התבוננות. ויש ענין של דבקות במחשבה, כמו שאמרת. כל הדברים האלה הם הכרחיים. כל אחד עושה את זה בדרגתו. כל אחד זוכה לזה לפי זכויותיו.

אם האדם נדבק בה' יתברך – ה' יתברך נדבק בו. מה זה אומר? – זה אומר שהוא מתחיל לקבל שפע אלקי מלמעלה. יכול להיות שיזכה לגילוי חד פעמי, יכול להיות שיזכה לרוח הקודש על דרגותיו, או בזמן המתאים גם לבואה, ויתגלו אליו מגידים מהשמים, מלאכים קדושים, אליהו הנביא, או הנשמה של האדם עצמו תלמד אותו סודות התורה. כל זה כתוב בכתבי האריז"ל. וזה מתאים בכל זמן, בכל דור. אדם צריך להיות צדיק, לשמור על ברית קודש במחשבה, דיבור ומעשה, לשמור על המצוות כמובן, לעסוק בתורה.

אבל כתוב שעסק היחודים גדול מעסק התורה. נכון שיש קדושים שזכו לגילויים מהשמים בזמן שהם למדו תורה. גם רבינו הבעש"ט כשהיה פותח את ה'זהר' היה רואה מסוף העולם ועד סופו. זאת אומרת, זה היה משפיע על יכולת הראיה שלו הרוחנית, ראייה רוחנית. יש גם שמיעה רוחנית, יש גם ראייה רוחנית. משמים נקבע למה האדם זוכה – לראיה? לשמיעה? לשניהם?

ערב טוב! שבוע טוב, פורים שמח! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת צו תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח.

ובדאי כדאי שתקראו את הפרשה ותראו שם שיש את כל עניני הקרבנות. ורציתי דוקא להתמקד בפסוק "אש תמיד תוקד על המזבח לא תִּכָּה" ולפרש אותו על פי 'דרך עץ החיים'.

מה זה "אש תמיד תוקד על המזבח לא תִּכָּה"? – זו ההתמדה בעבודת ה'. זה לא אותו דבר לעבוד קצת את ה', מדי פעם לעבוד את ה' או להתמיד כל הזמן בעבודתו יתברך.

אצל היהודים הלמדנים, אצלם זה הענין של להתמיד בלימוד של התורה כפשוטו, עם הספר, עם הגמרא. וכל עוד שיש לבן אדם כח וזמן הוא צריך ללמוד תורה. כל רגע שהוא מבטל – זה 'ביטול תורה'. הזרם החסידי קצת הרחיב יותר את המושג הזה למושג של ה'דבקות', הדבקות בבורא עולם.

יש כמה פירושים לדבקות בבורא עולם. הפירוש שאנחנו משתמשים בו ב'דרך עץ החיים' לדבקות בבורא עולם הוא לחשוב על אבא שבשמים כל הזמן, ולחשוב איך לעשות לו נחת רוח ולא להפך. זו הדבקות כפשוטו, לחשוב על אבא שבשמים. בזמן שבו אדם יכול – לעשות "שְׁוִיָּתִי ה' לְנֶגְדִי תמיד": לחשוב על אותיות שם ה', יהוה, כן? ארבע אותיות שם הוי"ה, לצייר אותם על המצח בדמיון עם עינים סגורות, אחר כך בעינים, באזנים, בנחירים, בפה, בגרון, בלב – מובן שאפשר רק על המצח או גם להסתכל ממול גם, כל אחד איך שטוב לו.

אנחנו יודעים שהאותיות הן כלים, ובתוך הכלים האלה יש אורות, אורות הקודש. ארבע אותיות שם הוי"ה, יהוה – זו כל הנהגתו יתברך, בצורה מרומזת. השפע יורד מקוצו של יו"ד ליו"ד, מיו"ד לה"א, מה"א לוא"ו, מוא"ו לה"א, ומה"א התחתונה, שזו המלכות, יורד לבריאה ואלינו.

לנביאים שקיבלו שליחויות לעשות ככה, ללכת לשם, להוכיח את המלך, להוכיח את העם.

אז מה החשיבות של "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה"? – זו החשיבות. אם אנחנו רוצים לדעת למשל בעניני העולם הזה, מי הוא צייר: מי שמצייר מדי פעם הוא לא צייר, הוא מצייר. צייר הוא מי שכל יום מצייר ויש לו אלפי ציורים, וזה המקצוע שלו, והוא מוכר אותם או עוסק בהם ברצינות – אז הוא צייר. גם נגן, אחד שמנגן מדי פעם בסלון – הוא יודע לנגן, אבל הוא לא נגן מקצועי, זה לא הענין העיקרי שלו.

אז ככה גם בעבודת ה': זו לא בחינת "אש תמיד תוקד על המזבח" אם פעם בשנה מתי שמתחשק נעשה קצת התבודדות. לא. אם בן אדם רוצה – יגעת ומצאת, תאמין, לא יגעת ומצאת – אל תאמין.

אם בן אדם רוצה להתמיד בדרך הזו, אז הוא צריך להתמיד, להיות רציני, להיות צדיק, להיות קדוש, לכוון לשם שמים. זה לא פשוט כל כך, בטח בדור הזה זה לא פשוט. אבל הקרבה, שאדם רוצה קרבת ה' – זה כן, כולנו צריכים קרבת ה' – ואז האדם מרגיש את הקדושה בלב שלו, מרגיש את הקרבה, כמו שלפעמים בן אדם הולך לקברי צדיקים או לכותל והוא מרגיש 'וואו, יש פה משהו, איזו הרגשה רוחנית שונה', או אם אדם עולה לירושלים, יש הרגשה רוחנית שונה מאשר אם הוא במקום אחר בארץ ישראל, או אם הוא בחוץ לארץ ועולה לארץ – 'וואו, יש פה קדושה אחרת'. אלה כל מיני הרגשות שכן אדם מרגיש.

אז הקרבות, תחושות – לזה כל אחד יכול לזכות. גילויים זה כבר סיפור, כמו שאמרתי, הרבה יותר כבד. ובכל אופן, "קרבת אלקים לי טוב" – צריך לעורר את האהבה, אהבת ה', הדבקות בה', הגעגועים לה'. כל אחד צריך לעשות את זה במשך היום אם הוא יכול, אם לא, לפני שהוא הולך לישון – כי מטרת הבריאה היא השראת השכינה, והשראת השכינה צריכה לבוא בעזרת ה' על ידי התעוררות מלמטה, על ידי תיקון, על ידי רצון.

אם אנחנו לא רוצים את בורא עולם רחמנא לצלן, אז הוא ישרה את שכינתו?! אם נתחנן ונרצה אותו ונהיה מוכנים לעשות רצונו ולקיים את תורתו, נעמוד בנסיונות שה' יעזור וירחם עלינו – אז הוא בסוף יתגלה, או לצדיקים הגדולים שיש תמיד, או בגאולה השלמה יתגלה לכל עם ישראל, לכל העולם כולו. כל זה – זה הענין של "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה".

אדם הוא גם בחינת 'מזבח'. למה? כי הוא מעלה את הניצוצות מדומם צומח חי לדרגה של מְדַבֵּר, על ידי שהוא אוכל ושותה ומברך וכן הלאה. אז האדם הוא בחינת מזבח.

אז "אש תמיד תוקד על המזבח" – שתמיד צריך שתהיה אש דקדושה, לא אש דסטרטא אחרא. "לא תכבה" – אסור לבן אדם להשלים עם הסתר פנים, אסור לבן אדם להשלים עם עצבות, אסור לאדם להשלים עם כפירה או עם ניתוק במקום תיקון, אסור להשלים. קורה שבן אדם נופל, עושה משהו, אומר משהו, בסדר... – שְׂקוּם, שינקה את עצמו, שיעשה תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תְּשׁוּבָה ה"א – עד שהאור

מובן שאלה לא דמיונות, כן? כמו שיש אנשים שהם חולים בנפשם, אז הם גם כן שומעים כל מיני דברים ורואים כל מיני דברים, אבל אין קשר בין זה למציאות. הצדיקים הקדושים רואים דברים אמתיים, גם רואים את העבר, גם רואים את ההווה וגם רואים את העתיד, בכל מיני דרגות. זו תורה שלמה, אינסופית, שאנחנו נתוודע אל התורה הזאת לעתיד לבוא בגאולה השלמה, כי כולנו נגיע בעזרת ה' לדרגה של נביאים, אז אנחנו נבין את הדברים ונחיה אותם. עכשיו לומדים אותם באופן תאורטי. אז בעזרת ה' נחיה אותם.

אז הענין של "אש תמיד תוקד על המזבח" – זו ההתמדה בדבקות בה', בהתלהבות. רבינו הבעש"ט הקדוש מדבר על זה הרבה, שה' רוצה את הלב, רוצה שיהודי יתלהב גם בתפילה גם בעשית המצוות. ובאמת קדושי החסידות התלהבו מאד. היה מפורסם רבי לוי יצחק מברדיטשוב, שהוא כשהוא היה מתלהב לא היה יכול לשלוט בעצמו ממש, מרוב התלהבות לא היתה לו שליטה על הגוף. אנחנו לא מדברים על דרגות כאלה של התלהבות, אלא על התלהבות מתונה, אמיתית, קבועה בלב. כמו שהשמחה שצריך להיות שמח, אז השמחה לא חייבת להיראות בחוץ. היא יכולה להיות פנימית בלב. אבל היא צריכה להיות, היא צריכה להיות בלב. ה' רוצה את הלב.

אז הענין של "אש תמיד תוקד על המזבח", זו ההתמדה. למה ה' צריך את ההתמדה הזו? – אז ככה: אם בן אדם עובד לשם שמים ומתחיל לעסוק בהתבודדות, בהתבוננות ודבקות – זה מעורר. כמו שמעוררים מלמטה, ככה מתעורר מלמעלה. כמובן, בודקים את האדם, למה הוא ראוי ולמה הוא לא ראוי, ומגיבים אליו רק לפי מה שהוא ראוי, כדי לא להזיק לו. אבל אם בן אדם מתחיל לעסוק בעבודות האלה ומתמיד בתמידות ובתמימות לשם שמים כי הוא רוצה קשר עם אבא שבשמים – יכול להיות שיווצר לו קשר עם העולמות העליונים.

יש את הבורא יתברך, יש את העולמות העליונים, ויש את העולם הזה. אז כשבן אדם מתחיל לזכות לגילוי מלמעלה אלה גילויים מהעולמות העליונים, זה לא גילוי ישירות מהבורא. לפעמים באים אנשים ליעוץ הרוחני ואומרים לי שה' דיבר אתם – טוב, אז אתה שומע איזה סיפור, איזה חלום, בחלום הם שמעו איזה קול. זה לא אומר שזה ה' מדבר אתם – זה יכול להיות מלאך, זו יכולה להיות הנשמה שלהם, זה יכול להיות צדיק, זה יכול להיות אפילו לא מצד הקדושה. כן?

אז עם מי ה' יתברך מדבר? – עם הנביאים, נביאי האמת, הוא מדבר אתם, כמו עם משה רבינו ושאר הנביאים שהיו תחת דרגתו של משה רבינו. אבל כן, הדבקות מביאה – דבקות באבא שבשמים, אנחנו מכוונים להדבק בו יתברך! – אבל השפע שיוורד, זה לאו דוקא הוא בעצמו, אלא השליחים שלו. מה זה מלאכים? מלאכים הם שליחים שלו.

כמובן, זה על פי הסכמתו של ה' ובית דינו. שום דבר לא נעשה בלי הסכמת בית דין מלמעלה, על פי מה שצריך. ואז הבן אדם מקבל כל מיני גילויים – בדיבור או בראיה, לפעמים יכול לקבל הוראות: תלמד את זה, תכוון את זה, תעשה את המצוה הזו, או שליחויות גם, כמו שהיה

האלקי יחזור ללבו והוא עוד פעם יהיה שמח וירגיש את קרבת ה' בדרגה שהוא רגיל אליה.

אסור לתת לבן אדם לחיות 'חיימת', לא. מתים, זה אחרי מאה ועשרים. פה צריכים להיות חיים. אש דקדושה! אש מבשלת ומחממת, ולא אש שורפת ומכלה. לא.

גם האש של הקדושה צריכה להיות בגבולות הנכונים, כדי שכן אדם ימשיך לעשות את כל התפקידים שלו – אם הוא צריך לפרנס, אם הוא צריך להיות אבא, אם הוא צריך להיות בעל, הוא צריך לעשות דברים בעולם הזה, במקצוע שלו בכל הענינים, לא משנה במה – אז הוא לא יכול 'לרחף' כל היום ולהיות מנותק.

הבעש"ט הקדוש, שהיה מתבודד שבע שנים בהרים, כשהוא רצה אחר כך לדבר עם אנשים לא היה יכול לדבר עם אנשים, בגלל שהיה כל הזמן בדבקות עליונה – עד שרבו אחיהו השילוני הנביא בא ולימד אותו כמה פרקי תהילים להגיד ועוד איזו חכמה, כדי שיוכל גם להיות בדבקות וגם לדבר עם אנשים באופן נורמלי, ואז הוא הצליח. טוב, זה בדרגות כמו של רבינו הבעש"ט, שהוא היה... אי אפשר להשיג את הדרגה איפה שהוא היה. אלה לא הבעיות של בני האדם הרגילים, כן? שמרוב דבקות הם לא יכולים לדבר. אולי ההפך – מרוב דיבורים הם לא יכולים להגיע לדבקות... אבל בכל אופן, צריך להשתלב בעולם, לשמור על סדר היום, לשמור על כל המשימות שיש לאדם – וגם להתבודד, וגם להיות בדבקות. וגם בזמן שכן אדם עוסק בעניני העולם הזה, שאז יותר קשה להיות בדבקות – יכוון ויגיד בפה שהוא עושה דבר זה וזה 'לתיקון עולם במלכות שדי'. מה זה אומר? – תיקון העולם כדי שה' ישרה שכינתו בעולם, שיתגלה בעולם, שימלוך בעולם.

אז לא 'להתקרר'. יש גם אנשים שמתקררים, מרוב עבירות שעושים וטמטומים שעושים הם מתקררים בעבודת ה'. בהתחלה הם עושים משהו קטן, אחר כך משהו יותר גדול, ו'עבירה גוררת עבירה', נפילה גוררת נפילה. אם בן אדם לא עושה תשובה ולא נלחם ולא מתקן את מה שפגם – אז הבור הזה הולך ונהיה גדול יותר, עד שהבור הזה בולע אותו, עד שהסטרא אחרא בולעת אותו והוא מתנתק לגמרי, מפסיק לשמור תורה, רחמנא לצלן, ולך תדע מה יהיה עם הנשמה הזו. מאד צריך להיזהר.

"הַסְתַּרְתָּ פְּנִיךָ הָיִיתִי נְבֻלָּה" – אם בן אדם מרגיש קצת טיפה שהתרחק, שהתקרר, שיש לו הרהורים לא טובים, שיש לו חלילה כפירה כזו או אחרת, שאין לו חשק ללמוד תורה, שאין לו חשק ללכת לבית כנסת, שאין לו חשק להדבק בה' – צריך לעשות תשובה מיד, לפשפש, לפשפש,

ולצעוק אל ה': "יְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנִּי! אפילו אם אין לאדם רוח הקודש, אבל "רוח קדוש", הדרגה של הקדושה שאדם נמצא בה בדרך כלל, "אל תקח ממני".

העונש הכי קשה הוא הסתלקות הקדושה, הסתלקות הקדושה מהאדם, ואם חלילה חטאנו – אז הסתלקות של השכינה מקדש הקדשים בבית המקדש, ואם גם כן לא תקנו – אז הסתלקות של עם ישראל מארצו, אלפיים שנות גלות. כל אחד מבין את הצרות הצרות שאם אנחנו לא מקיימים את תפקידנו, "ממלכת כהנים וגוי קדוש" ו'אור לגוים', אז משלמים מחיר אישי וכללי קשה מנשוא, ה' ישמרנו.

ולכן "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", זה לא רק פסוק, זה ציווי, גם כמובן בזמן שיש בית המקדש, כן? ההלכה שתהיה "אש תמיד". אבל גם עכשיו – אז ההלכה על ההתמדה במלחמה, על הדבקות, ועל קיום המצוות ועל יראת שמים ולהיות כלי קדוש לה' יתברך. זה בכל תחומי החיים, ההתמדה. ו"כִּי נִפְלְתִי – קִמַּמְתִּי", וצריך להתנקות ולהמשיך. ה' יעזור שכולנו נזכה לבחינה הזו.

לבחינה הזו אפשר לזכות אם תקראו את הספר הקטן שלנו 'דרך עץ החיים' – נא להוריד אותו מהאתר בחינם, ללמוד אותו, ולהתעמק בו, ולפעול על פיו. אתם תוכלו להגיע מהר מאד לדרגה הזו של "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", שזה הדבר הכי חשוב – ההתמדה וההתמדה וההתמדה, ולא להרפות, ולחזור, ולא להתיאש, ולהמשיך, בלי סוף. זה פותח את השערים. לאט לאט משמים מתחילים לסמוך על האדם הזה ולצפות לעבודת ה' שלו, ומסייעים אותו.

"בא לְטָהֵר – מסייעין אותו", חכמים אומרים, נשמות של הצדיקים מתעברות בו, מתעברות בתוך נפשו ועוזרות לו. "בא לְטָהֵר – מסייעין אותו". "בא לְטָמֵא – פותחין לו", תדעו את זה. בן אדם רוצה להתחיל להתקלקל – "פותחין לו". 'אתה רוצה להתקלקל? ביי, הנה הדלת פתוחה. אין בעיה'. מזעזע. זו הבחירה החפשית, שזה דבר רציני מאד מאד מאד מאד. אין להאשים אף אחד. תמיד יש לך בחירה חפשית ואחריות אישית.

ה' יעזור שכולנו נתחזק באמת ב'דרך עץ החיים' ובבחינה הזו של "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", ועל ידי ההתעוררות הקבועה הזו מלמטה יתעורר מלמעלה.

**"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים.**

**לחיים! לחיים! לחיים! פורים שמח!**

**תהיו בריאים ושמחים לעבודתו יתברך!**

**שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.**

**'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.**

**הַפִּיץ אוֹתָהּ לְזִיכּוּי הַרְבִּיבִים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"**



## מתוך נפשי – התחדדות במלחמת היצר

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ז אדר ב' תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. כאשר ה' ית' מתגלה באמת – המשחק משתנה!
- ב. לא העיקר הוא הויכוח. העיקר להמתיק את הדינים!
- ג. שום דבר אינו פשוט. שום דבר אינו מובן מאליו.
- ד. "הַאֲמַת נְעַדְרַת" – 'עֲדָרִים עֲדָרִים'. היזהר מהעדרים!
- ה. ככל שנדבק בה' ית' יותר ונקיים את תורתו למען שמו באהבה – כך מצבנו ישתפר, בגשמיות וברוחניות.
- ו. הסתר – גלות. גילוי – גאולה.
- ז. כדי להמתיק את הדינים יש לערוך את בירור האמת.
- ח. קח את כל הניצוצות והרכב מהם כלי שלם ומתוקן – למען שמו באהבה.
- ט. אם אין אזנים לשמוע – אל תשמיע. "דום לה".
- י. אם אתה כזה חריף ומחודד כדי לבקר את הזולת – אולי תבקר קצת את עצמך?
- יא. הנפילה של המן החלה כאשר "גִּדְל הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ אֶת הָמֶן". הגדלות, אם אינה לשם שמים – סופה להפיל את האדם המתגדל לתהום, ר"ל!
- יב. כאשר אינך מבין משהו – יש לזה סיבה.
- יג. אתה שמח כאשר מקשיבים לך, מתיחסים אליך, מפרגנים לך. ומה אתך?
- יד. גם השוער הטוב ביותר אינו מצליח לעצור את כל ה'גולים'. קצת ענוה.
- טו. אתה מתכנן את הזמן – אבל לזמן יש את הקצב שלו.
- טז. לפעמים אדם מתעקש ומצליח. לפעמים אדם מתעקש ומחריב. מדוע? מה הסוד?
- יז. האדם נדרש להתמודד עם חזיתות רבות במקביל!
- הפתרון: ניהול חזית־חזית. כל הכח צריך להיות מרוכז בפתרון הבעיה הראשונה, ואז עוברים לשניה וכן הלאה.
- יח. אם אתה אוהב את האדם שמולך – הוא מקשיב לך.
- יט. אם אתה שונא את האדם שמולך – הוא שונא אותך.
- כ. הסתכל על מעלות הזולת, ושמח בהן.
- כא. הבירור שאינו פוסק – פשוט אינו פוסק! צדיקים ילכו מבירור לבירור. אין הפסקה ואין מנוחה.
- כב. כיצד אפשר לרמות את היצר הרע? הרי הוא יודע עליך הכל. פשוט: אם אתה רוצה לעשות נחת רוח לה' ית' באמת, הוא עוזר לך לנצח את היצר הרע – הוא מסתיר אותך ממנו.
- כג. אם נפלת בכעס – עצור מיד, זעק לה' ית' שירגיע את כעסך – ושקם מיד את מה שנחרב בתוכך, או בסביבתך!
- כד. אם אינך כעסן – אל תדון את הכעסן, רק עזור לו להרגע.
- כה. אם אין לך תאוות – אל תלעג למי שיש. התפלל עליו. עזור לו.
- כו. האדם בא לעולם הזה להאיר, ולא להעיר.

**לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בלב הטוב!**

**לחיים! לחיים! לחיים! לשמור על ההשגים! ולהתחזק בעבודתו ית'.**